

תת"ע 35858/03 - בן אורייה יצחק נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 35858-03 מ.י. ענף תנועה ת"א נ' בן אורייה

בפני כב' השופט אריה זרזבסקי
ה המבקש בן אורייה יצחק ע"י עו"ד ניר שלום
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

בפני בקשה לחישוב פסילה המתייחסת לגזר דין אשר ניתן בתיק זה ביום 03.10.07 בהעדר המבוקש.

המבקר הורשע בין השאר בנהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (פג תוקף בשנת 1993) ונדון בין היתר ל - 5 חודשים פסילה של רישיון הנהיגה.

המבקר לא הפקיד רישיון ואף לא תצהיר שאין ברשותו רישיון.

המבקר עתר כי הפסילה תחושב מיום גזר הדין.

המבקר ביקש לקיים דין במעמד הצדדים ודין זה התקיים ביום 14.2.26.

המבקר טען כי הוואיל ורישיון הנהיגה שלו פקע שנים רבות, יש לראותו כבלתי מורשה, אשר אינו חייב בהפקת רישיון כמו כן טען המבוקש לתוכלה של תקנה 557 (ד) לפיה אם לא ניתנה הצהרה לפי תקנה זו ורישיונו של בעל הרישיון שנפסל פקע ולא חדש, יתחיל מירוץ תקופת הפסילה מהיום שלמחרת פקיעת תוקפו של הרישיון.

דין והכרעה

סעיף 42 לפקודת התעבורה קובע לעניינו כדלקמן:

"(א) פסילה שהטיל בימ"ש מלקביל או מלהחזיק רישיון נהיגה לפי פקודה זו, תחל ביום מתן גזר הדין, אם לא הורה ביהם"ש הוראה אחרת.

(ג) בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במנין:

(1) תקופה שחלפה עד מסירת הרישיון לרשות שנקבעה על כן בתקנות ובדרך שנקבעה

תקנה 556 לת"ת קובעת כי:

"**נפסל בעל רישיון ע"י ביום"ש ימציא בעל הרישיון את רישיון הנהיגה שלו לאותו ביום"ש שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודיע לו על הפסילה.**"

תקנה 557 קובעת כי חובה להמציא לרשות את הרישיון גם אם הוא אינו בתוקף ובמידה ואין רישיון נהיגה להציג תצהיר עורך דין למצויר בהם"ש. מהאמור לעיל עולה החובה להמציא רישיון נהיגה למצוירות בהם"ש שהורה על הפסילה לאחר שהודיע לבעל הרישיון על הפסילה, גם אם הרישיון פקע.

ברע"פ 4446/04 ניסים ביטון קבע בהם"ש כי הוראות תקנה 556 לת"ת משלימות את סעיף 42 (ג)(1) לפકודת התעבורה ומפרטת כיצד על נאשם שרישיונו נפסל, עליו להמציא את רישיון הנהיגה לאותו ביום"ש שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודיע לו על הפסילה.

ביהמ"ש מצין כי מתקין התקנות ראה חשיבות לקבוע הסדר שיכלול מסירה בפועל של רישיון נהיגה, בין אם היא עדין בתוקף ובין אם תוקפו פקע קודם לגורר הדיון.

מתקין התקנות טרח וקבע סדר חלופי למי שרישיון הנהיגה אינם בידיו ועל כן יכול להפקידו ועליו להפקיד תצהיר מתאים. הסדר זה חל על רישיון שתוקפו פקע ומרוץ הפסילה יחול מיום המצאת התצהיר לרשות.

ביהמ"ש מסכם וקובע כאמור:

"**העולה מכל האמור הוא שסעיף 42 (ג) לפקדת קבע עיקרון אחורי אין מהרריים ולפיו התקופה שחלפה מיום גזר הדין ועד למסירת הרישיון לרשות המוסמכת, לא תבוא במנין תקופת הפסילה, בעקבות קביעתו של אותו עיקרון נקבע ההסדר שבתקנה 557, שהוא מינהלי באופיו, שהנחיותיו לעניין מסירת הרישיון או חילפו (תצהיר) ברורות ומילא אין צורך להידרש לו, לא במסגרת גזר הדין ולא בבקשות נוספות מן הסוג שהוגשו לערכאות קמא ("בקשה לחישוב תקופת פסילה") (ראה פיסקה 7 לפסה"ד).**"

אין לקבל את טענת המבוקש כי יש לראותו כבלתי מורשה לאור העובדה כי פג תוקף רישיונו לפני שנים רבות, לאור ההוראות המפורשות בלשון הפקדת והתקנות.

טענת המבוקש כי חלה בעינינו תקנה 557 (ד) אין לה בסיס.

תקנה זו בוטלה בשנת תשס"ג - 09.01.03, ואולם גם אם הייתה בתוקף, לא היה בה כדי לסייע לבקשתו, מאחר ותקנה כי חלה על מי שנפסל מהחזקיק ברישון נהייה שהיה בתוקף בעת מתן גזר הדין ולאחר מכן מועד זה אבד והנאשם לא טרח להמציא תצהיר על האובדן למצויר ביהם"ש.

ברע"פ 4446/04 ניסים ביטון דחה ביהם"ש את הפרשנות לפיה בכל מקרה של פקיעת רישוין, גם אם פקע קודם לגזה"ד בו נפסל הרישוין, מתחילה הפסילה ביום הפסילה וקבע כי גישה זו אינה מתתקבלת על הדעת, מאחר ואין להעמיד את מי שרישוינו לא היה בתוקף בעת שנפסל ע"י ביהם"ש, במצב טוב יותר ממי שרישוינו היה בתוקף בעת שנפסל. (ראה פיסקה 5 לפס"ד).

בנסיבות העניין ולאור כל האמור לעיל, אני>Dוחה את הבקשה לחישוב פסילה שהוגשה על ידי המבוקש.

לפנים משרות הדין אני מורה כי המזכירות תוכזיה אישור הפקדה לבקשתו מיום הגשת הבקשה.

**ניתן היום, א' אדר ב תשע"ד, 03 מארץ 2014, בהעדך
הצדדים.**

المذكرات تعتبر عותك للحكم لذديدين.